

نفرین بر جنگ

زانکه هست از بد او نکبت و ناکامی و ننگ
زاده‌ی جنگ بود، لعن ابد باد به جنگ

ادیب برومند

نیست بادا به جهان اهرمن کینه و جنگ
ننگ و ناکامی و ناداری، چون سیل بلا

۷- تعبیه اطاقک هائی جهت رای دهندگان تابوتاند در انزوا مشخصات کاندیدای مورد نظر خود را بر روی تعرفه نوشته و آنرا در پاکت قرار داده و سر پاکت راسته و برای قراردادن در صندوق رای آماده نماید.

۸- قراردادن پاکت حاوی تعرفه در حضور هیئت نظارت در صندوق رای.

۹- اعلام به موقع پایان زمان رای گیری.

۱۰- گشودن در صندوق های رای در حضور اعضای هیئت نظارت و شمارش پاکت های حاوی آراء و تطبیق دادن تعداد آنها با تعداد رای دهندگانی که با امضاء جلوی نام خود در لیست انتخاباتی، شرکت خود در انتخابات را اعلام داشته اند.

۱۱- گشودن در یکایک پاکت های حاوی تعرفه های انتخاباتی و قرائت مشخصات کاندیدائی که نام او روی تعرفه ثبت گشته، در حضور اعضای هیئت نظارت.

۱۲- جمع بندی تعداد آرای هر یک از کاندیداها و اعلام تعداد آرائی که هر یک از آنان کسب نموده است.

۱۳- اعلام نام کاندیدائی که اکثریت لازم آراء را برای انتخاب شدن بدست آورده است. به عنوان نماینده مردم، کسب بیش از پنجاه درصد آراء برای انتخاب شدن لازم است در غیر این صورت باید دور دوم انتخابات برگزار گردد در این دور اکثریت نسبی آراء کافی است. جهت حفظ سلامت انتخابات، جانی برای شرکت در انتخابات از طریق وکالتنامه و یا حضور پای صندوق های سیار نباید وجود داشته باشد. باتوجه به آنچه در فوق آمد با برگزاری انتخابات در شرایط فوق میتوان مدعی انتخابات آزاد بود و منتخبین میتواناد ادعا کنند که نمایندگان واقعی ملت اندولا غیر.

ملت از طریق انتخاب نمایندگان خود حق اعمال حاکمیت خود را به آنان میسپارند و خود از راههای مختلف و بخصوص از طریق انتخاب مجدد و یا عدم انتخاب مجدد آنها بر چگونگی وصحت اعمال این حق نظارت مینمایند. نمایندگان مجلس که وکالتا از طرف موکلین خود که همگی صاحبان حق حاکمیت و رای دهندگان راد بر میگیرند از یک طرف دارای حق قانون گذاری و ناظر بر اجرای کامل و صحیح قوانین و از طرف دیگر مسئول نظارت بر عملکرد دولت مسئول در برابر آنهاست که به نوبت خود دارای اختیار نظارت بر چگونگی تعیین سیاست کلی کشور و اجرای آن از طرف قوه مجریه است. با ملاحظه ساختار سیاسی فوق مشاهده میگردد که نظارت و کنترل بر تشکیلات سیاسی، قضائی و اداری کشور از پائین هرم قدرت شروع و در جهت بالا حرکت کرده و نه برعکس. در نتیجه صاحب حاکمیت کنترل خود را از پائین به بالا اعمال مینماید. حال برای پایه گذاری یک چنین سیستم سیاسی که رژیم دمکراتیک نامیده میشود احتیاج به ساز و برگ هائی میباشد که مهمترین آنها انتخابات آزاد و سالم است که شرح زیر انجام میگردد.

ب: انتخابات آزاد چه مفهومی دارد؟

انتخابات آزاد به مفهوم امکان شرکت کلیه افراد واجد شرایط سنی و پیشینه ای است که بطور مستقیم و بدون هیچگونه محدودیت چه بعنوان کاندیدا و چه بعنوان رای دهنده در انتخابات به منظور انتخاب نمایندگان مجلس و یا رئیس قوه مجریه میباشد. برای برگزاری یک چنین انتخاباتی شرایط و امکانات زیر لازم و از واجبات است.

۱- تقسیم بندی کشور به حوزه های انتخاباتی.

۲- تشکیل لیست های انتخاباتی حاوی مشخصات واجدین شرایط برای رای دادن. هر فرد واجد شرایط فقط میتواند در حوزه خود رای دهد.

۳- تجدید نظر سالیانه در لیست های انتخاباتی به منظور ثبت نام واجدین شرایط جدید در آنها و حذف نام انتقال مکان دادگان و متوفیان از آنها.

۴- تشکیل هیئت نظارت بر انتخابات در هر حوزه متشکل از نمایندگان کاندیداها.

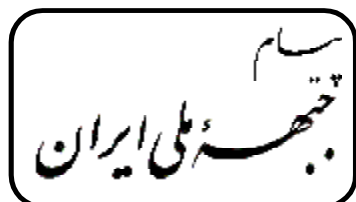
۵- قرار دادن تعرفه های انتخاباتی متحدالشکل به همراه یک پاکت در اختیار هر فرد واجد شرایط که نام وی در لیست انتخاباتی درج شده است.

۶- ارائه کارت شناسائی معتبر توسط رای دهنده و قراردادن امضاء خود جلوی نام خود مندرج در لیست.

انقلاب کبیر فرانسه در سال ۱۷۸۹ دگرگونی بسیار عمیقی در طرز نگاه بقدرت و تئوری حاکمیت و مشروعیت آن بوجود آمده منتهی به تولد تئوری های حاکمیت خلق و حاکمیت ملی و اعمال آن از طریق انتخابات مستقیم و غیرمستقیم گردید. بر اساس این تئوری ها که امروزه در کشورهایی که خود را دارای رژیم سیاسی دمکراتیک میدانند و یا حد اقل مدعی داشتن چنین رژیمی هستند، تنها رژیم و حکومت و دولتی مشروع شناخته میشود که قدرت و اختیارات خود را از صاحب حاکمیت یعنی ملت با رجوع به انتخابات مستقیم که دارای روش های مختلف است کسب مینماید و در خدمت مردم و نه حاکم بر مردمند. حال با این مقدمه کوتاه به بحث در زمینه انتخابات، نحوه برگزاری و چگونگی تضمین سلامت آن میپردازیم.

الف: مهمترین و دمکراتیک ترین انتخابات

انتخاباتی مستقیم میباشد که میتواند بر حسب قانون اساسی هر کشور یک مرحله ای و یا دو مرحله ای باشد. در کنار این نوع از انتخابات، نوع دیگری نیز وجود دارد که انتخابات غیرمستقیم بوده و عموماً در سیستم های حکومتی و رژیم های سیاسی از نوع جمهوری پارلمانی برای انتخاب رئیس جمهور از آن استفاده میگردد. در اینگونه رژیم های سیاسی حق حاکمیت از آن مردم است و بر حسب اینکه قانون اساسی بر پایه تئوری دمکراسی مستقیم و یا دمکراسی بر پایه نمایندگی تنظیم شده باشد مشارکت آحاد ملت در اداره کشور و جامعه خود متفاوت است. در دمکراسی مستقیم کلیه افراد جامعه که دارای حق قانونی مشارکت در سر نوشت کشور چه از نقطه نظر سن و چه از نقطه نظر سابقه کفبری میباشند، میتوانند بدون هیچگونه محدودیتی چه در زمینه تصمیم گیری و چه در ارتباط با اجرای تصمیمات متخذه مستقیماً شرکت نمایند. این نوع رژیم «حکومت مردم بر مردم توسط خود مردم و یا دمکراسی مستقیم» نام دارد. در یک چنین سیستم سیاسی جانی برای طبقه حاکمه و طبقه محکومه یعنی برای دولت و ملت وجود ندارد زیرا در یک رژیم دمکراسی مستقیم حق حاکمیت تقسیم پذیر بوده و هر یک از افراد جامعه بخشی از حق حاکمیت را دارا میباشد و آن را خود مستقیماً با اجرا میگذارد. نتیجتاً از انقلاب کبیر فرانسه به بعد اصولاً سیستم دمکراسی بر پایه نمایندگی مورد توجه و قبول قرار گرفته که در آن حق حاکمیت یک کل غیر قابل تجزیه میباشد. به عبارت دیگر حق حاکمیت، حق مشترک کلیه افراد ملت بوده و غیر قابل انتقال است. بر این مبنا افراد واجد شرایط

نشریه داخلی پیام جبهه ملی ایران

با یاد

دکتر مهدی آذر و اصغر پارسا

<http://jebhemeliiran.org>

E-mail: info@jebhemeliiran.org